

suff. त part. pass. proxime cum radice conjungitur, ita ut praeter ज्ञापित inveniatur ज्ञप्त. quae forma ejecto इ convenit cum ताप्त pro तापित. v. तप्. Exempla formae ज्ञप्त praef. आ et त्रि v. DEV. 6. 5.: तेना "ज्ञप्त ab hoc jussus; HIT. 67. 19.: सर्वैः पशुभिर मिलित्वा सिंहो विज्ञप्तः ab omnibus animalibus conjunctis leoni dictum est; HIT. ed. Ser. 87. 16.: गहृतमता प्रभुर भगवान् नारायणः ... विज्ञप्तः (ed. Bonn. विज्ञापितः).

ज्ञा 9. 2. 4. ज्ञानामि, ज्ञाने (gr. 386.). 1) scire, nosse, cognoscere, intelligere. N. 12. 13.: ज्ञानाति वाष्णीयः क्व नु राजा नलो गतः; SA. 6. 35.: त्वम् अत्र हेतुञ् ज्ञानीषे; N. 20. 8.: सर्वः सर्वन् न ज्ञानीते सर्वज्ञो नास्ति कश्चन. C. accus. rei, de qua scimus. N. 12. 14.: नैष ज्ञानाति नैषधम्; H. 1. 6.: तच्च पापन् न ज्ञानीमो यदि दग्धः पुरोचनः; *subintellecto verbo substantivo in constructionibus, quae latino Infin. cum accus. respondent:* N. 12. 77.: तस्य मान् तनयां सर्वे ज्ञानीत hujus me filiam esse cuncti scite; 17. 46.: यथाच वो न ज्ञानीयाद् ब्रुवतो मम शासनात् ne sciat, vos dicentes esse jussu meo. C. nomina. participii pass. in त, R. Schl. II. 7. 23.: न ज्ञानीषे तेनै 'वम् अतिसन्धिता nescis ab illo sic decepta (te deceptam esse). Cum Infinit., BH. 1. 39.: कथन् न ज्ञेयम् अस्माभिः पापाद् अस्मान् निवर्तितुम्. 2) sciscitari, percontari, exquirere. N. 17. 44.: स नलः सर्वथा ज्ञेयः कश्चा 'सौ क्वच वर्तते; H. 2. 11.: गच्छ ज्ञानीहि के न्व एते शेरते वनम् आश्रिताः; DR. 1. 14.: गच्छ ज्ञानीहि सौम्यै 'नाङ् कस्य वा 'त्र कुतो ऽपि वा; 1. 16. N. 22. 1. - Caus. ज्ञापयामि (gr. 519.) part. pass. ज्ञापित et ज्ञप्त (v. जप्.) 1) facere ut alqs sciat, nunciare. MAH. 1. 5864. c. gen. pers. et acc. rei: ततश्च ते ज्ञापयामास्तुर् धृतराष्ट्रस्य नागराः । पाण्डवान् अग्निना दग्धान्; 2. 558.: तम् ... अज्ञापयत् स्वम् प्रयोजनम्. 2) jubere. HIT. 98. 21.: यद् आज्ञापयति देवः. - Desid. अस्म. sciendi, cognoscendi, sciscitandi, explorandi cupidum esse; explorare. N. 19. 12.: अश्चान् जिज्ञासमानो विचार्यच पुनः पुनः; R. Schl. II. 12. 15.: अथ जिज्ञाससे मान् त्वम् भरतस्य प्रियाप्रिये;

RAGH. 2. 26.: आत्मानुचरस्य भावञ् जिज्ञासमानाः v. जिज्ञासा. (Lat. GNA, GNO, gnā-rus, (g)nosco, co-gnosco, i-gnōro; fortasse glōria e gnōria, sicut alius = अन्य; gr. ΓΝΩ, γνῶσις, ἔγνω, γνῶ-σις etc., (γ)νοέω, (γ)νοῦς etc.; γιγνώσκω formā convenit cum Desid. जिज्ञासे, ita lat. nosco, co-gnosco; etiam διδάσκω huc trahimus, mutatis gutturalibus in linguales, sicut in persico dā-nem scio = ज्ञानामि; δαῖναι Denominativum esse videtur a ज्ञान, ejectis nasalibus; lat. disco correptum esse censeo e didasco, et doceo explicari possit e caus. ज्ञापयामि, mutatā labiali in gutturalem; etiam δίζημι tanquam formam redupl. sensu desid. ad ज्ञा traxerim, mutatā gutt. in ζ, quod in syllaba redupl. transit in δ, v. Desid. जिज्ञास् explorare. Germ. vet. CHNA nosse, unde praet. chnāta et subst. chnāt cognitio; angl. I know; goth. kann novi, germ. vet. chan id., pl. chunnumēs, nostrum kann, kenne, quae aut ita explicari possunt, ut nasales finales origine ex intermedia syllaba τού ज्ञानामि ortae sint, sicut in persico dānem scio, aut ita ut per metathesin e ज्ञा ortum sit kann (*), reduplicatā nasali, nisi separandum est kan-n et altera nasalis ad radicem primitivam altera ad derivationem pertinet. Lith. z'innāū scio, z'innē scientia, saz'innē conscientia; quae duplici nasali cum germ. kann conveniunt; slav. ЗНАЮ Znajū novi primitivam radicis formam accuratius servavit. Hib. gnia «knowledge», gnic id., gno «ingenious», gnas «custom, use».)

c. अनु 1) permittere. MAH. Exord. 136.: अन्वजानात् ततो द्यूतम्; N. 24. 5.: अन्वजानात् स पार्थिवः. 2) frequentissime dimittere, proficiscendi veniam dare. H. 1. 26.: अनुज्ञातः स गच्छे 'ति भ्रात्रा ज्येष्ठेन; BR. 2. 28.: अनुजानीहि माम् आर्य; A. 4. 54. N. 17. 19. 18. 5. 24. 4. - Caus. facere ut alqs permittat sive dimittat, veniam proficiscendi petere. MAH. 1. 2414.: स मातरम् अनुज्ञाप्य

(*) Respicias scr. d'mā flare, quod in specialibus temp. transponitur in d'am.